

ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล
ของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

พีระศักดิ์ แดงจันทิก

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) ทศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของ
นักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
(ภาษาอังกฤษ) Attitude of People in Phetchaburi Province Towards the Imple-mentation of
Good Govemrent Principles by Thai Politicians in Managing the Spread of Covid- 19

นามผู้วิจัย (ภาษาไทย) นายพีระศักดิ์ แดงจันทิก
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Peerasak Dangchanthuck

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6317900001

สาขา การปกครอง

คณะ บัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์

ปีการศึกษา 2564

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์แล้ว

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร)

วันที่ 26 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์

วันที่ 26 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ทักษะคิดของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล
ของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
โดย : พิระศักดิ์ แดงจันทิก
ชื่อปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขา : การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา :

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล้าอาพร)

การศึกษานี้ เพื่อศึกษาระดับทักษะคิด และปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะคิดของประชาชนใน
จังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่
ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยวิธีการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยสำรวจจากประชาชนทั่วไปที่
อาศัยอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้
ในการศึกษาคือแบบสอบถาม สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า
เบี่ยงเบน และการวิเคราะห์จำแนกหมู่ (MCA)

ผลการศึกษาพบว่า ระดับทักษะคิดของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลัก
ธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีทักษะคิดด้านหลักการมีส่วนร่วม มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้าน
หลักความโปร่งใส ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า และ
สุดท้ายได้แก่ หลักนิติธรรม และปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะคิดของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการ
ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโค
วิด-พบว่า อาชีพ ภาวลักษณะนักการเมือง และ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อ 19
ทักษะคิดของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทย
ในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

คำสำคัญ: ทักษะคิดของประชาชน, หลักธรรมาภิบาล, โควิด-19

Abstract

Title : Attitude of People in Phetchaburi Province Towards the Implementation of Good Government Principles by Thai Politicians in Managing the Spread of Covid-19

By : Peerasak Dangchanthuek

Degree : Master Degree of Political Science (Government)

Major : Political Science (Government)

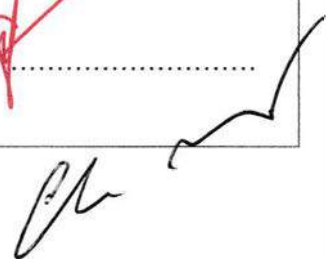
Advisor :
.....
(Asst. Prof. Dr. Chanchai Chitlaoarporn)

This research aimed at study level of attitude and factors affecting attitude of people in Phetchaburi province towards the implementation of good government principles by Thai politicians in managing the spread of Covid-19. The study was quantitative research and surveyed the people in Phetchaburi province by accidental sampling. The tool of this research was questionnaire and the statistical techniques were frequency, percentage, Mean, deviation, and Multiple Correspondence Analysis (MCA).

The research found that the overall level of attitude of people in Phetchaburi province towards the implementation of good government principles by Thai's Politicians in managing the spread of Covid-19 was at a low level where participation aspect was the highest, followed by transparency aspect, moral aspect, responsibility aspect, value aspect and rule of law aspect respectively. The analysis of factors affecting attitude of people in Phetchaburi province towards the implementation of good government principles by Thai politicians in managing the spread of Covid-19 found that occupation, politician image and receiving political information factors affected attitude of people in Phetchaburi province towards the implementation of good government principles by Thai politicians in managing the spread of Covid-19.

Keyword: Attitude of People, good government principles, Covid-19

Approved by

.....

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สามารถสำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ดีจากคำแนะนำ สั่งสอน ให้คำปรึกษา จากคณาจารย์คณะรัฐศาสตร์ และผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกบัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์ ทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้สามารถเผยแพร่ข้อมูลวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี ที่สละเวลาในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์เรื่องทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจไม่มากนักน้อยและหากผิดพลาดประการใดขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้

พีระศักดิ์ แดงจันทิก

กรกฎาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(ก)
ABSTRACT.....	(ข)
กิตติกรรมประกาศ.....	(ค)
สารบัญ.....	(ง)
สารบัญตาราง.....	(ฉ)
สารบัญรูปภาพ.....	(ช)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
1.6 นิยามศัพท์.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเรื่องธรรมาภิบาล.....	7
2.2 แนวคิดเรื่องภาพลักษณ์ทางการเมือง.....	10
2.3 แนวคิดเรื่องการสื่อสารทางการเมือง.....	12
2.4 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดเพชรบุรี.....	16
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	22
3.3 เครื่องมือการศึกษา.....	23
3.4 การพัฒนาเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ผลการศึกษา.....	25
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	35
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	39
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	41
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก.....	44
- ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	45
- ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่น.....	52
ประวัติผู้วิจัย.....	56

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1	แสดงค่าความถี่จำนวน ค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล..... 25
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาพลักษณ์นักรการเมือง..... 27
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทางการเมือง..... 28
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อทัศนคติของประชาชน ในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทย ในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จำแนกโดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อ..... 29
4.5	การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ภาพลักษณ์นักรการเมือง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล ของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19..... 33

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นักการเมือง (politicians) ถือเป็นบุคลากรสำคัญในระบบการเมือง เนื่องจากทำหน้าที่เป็นกลไกหลักของการมีบทบาทเป็นผู้แทนหรือผู้ใช้อำนาจแทนประชาชนส่วนใหญ่ บทบาทดังกล่าวของนักการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยเกิดขึ้นจากการสร้างการยอมรับจากประชาชนผ่านกระบวนการเลือกตั้ง (ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร. 2560) สถานภาพของนักการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งในระดับชาติจึงถือเป็นตัวแทนที่มีอำนาจในการทางการเมือง กล่าวคือ การแสดงบทบาทดังกล่าวล้วนเกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งการทำหน้าที่ในการสนับสนุนหรือเรียกร้องต่อรัฐบาลให้เข้ามาแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

การดำเนินการในกิจกรรมทางการเมืองที่อยู่ในรูปแบบทางการ หรือการดำเนินการตามครรลองในระบบรัฐสภานั้น นักการเมืองทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านต่างมีสถานภาพความเป็นตัวแทนของประชาชน ซึ่งมีบทบาทผลักดันให้นโยบายรัฐมุ่งก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในเขตเลือกตั้งของตน โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ดังพบว่า นโยบายการจัดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่เกิดขึ้นในช่วง พ.ศ.2563-2564 นั้น ย่อมตระหนักถึงบทบาทของรัฐบาลและกลไกภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องล้วนส่งผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่เกิดขึ้นถือเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญถึงอิทธิพลในการผลักดันให้เกิดขึ้นจากทั้งกลไกภาครัฐและนักการเมืองทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน

แม้ว่าการถ่วงดุลย์อำนาจทางการเมืองผ่านกระบวนการทางการเมืองอาจเกิดขึ้นจริงดังพบได้จากกรณีปรายไม่ไว้วางใจ การตั้งกระทู้สด และกระบวนการตรวจสอบของฝ่ายค้านที่มีต่อการทำงานของรัฐบาลนั้น แต่ก็ยังกลับพบว่า ประเทศยังคงอยู่ในการจัดอันดับรัฐบาลที่มีการฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือการคอร์รัปชันในอันดับแรกๆ ของโลกอยู่ จนกล่าวได้ว่ากระบวนการทางการเมืองแบบประชาธิปไตยยังขาดศักยภาพในการป้องกันปัญหาที่การทุจริตในระบบการเมืองได้จริง ซึ่งถือว่าการขัดกับแนวคิดการบริหารจัดการเมืองที่ดี หรือขาดการยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลนั่นเอง

สำหรับแนวคิดของธรรมาภิบาล (good governance) นั้น นับเป็นกระแสที่ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ธุรกิจเอกชน หรือภาคประชาชน ต่างให้ความสนใจ และนำมาประยุกต์ใช้ธรรมาภิบาลในการดำเนินงานขององค์กรในทุกระดับองค์กรสังคม กระทั่งถือเป็นความสอดคล้องกับความรู้สึกรู้สึกและความต้องการของสาธารณะโดยทั่วไป รวมทั้งสาธารณะชนล้วนแล้วมีความคาดหวังให้ทุกกลุ่มผลประโยชน์ในระบบการเมืองและระบบราชการมีการปฏิบัติดีเหมาะสมถูกต้อง ไม่ใช่ดำเนินการเพื่อคะแนนนิยมหรือกระแสนิยมเป็นต้น

ดังนั้นการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19” จึงมุ่งเน้นถึงการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อมุมมองหรือความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของกลุ่มนักการเมืองไทยในภาวะที่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อยู่ ซึ่งนับเป็นประเด็นที่ทำให้เกิดความเข้าใจถึงมุมมองของประชาชนที่มีต่อความเชื่อมั่นในการทำงานหรือกิจกรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทย รวมทั้งภาพลักษณ์ทางการเมืองที่สอดคล้องกับแนวทางหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของประชาชนการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
2. ทราบถึงแนวทางการภาพลักษณ์ทางการเมืองที่สอดคล้องกับแนวทางหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19” มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. การศึกษานี้มีประชากร กลุ่มตัวอย่าง และพื้นที่ในการศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี โดยสุ่มตัวอย่างจำนวนประชากรจากทุกอำเภอด้วยวิธีการเลือกโดยบังเอิญ อำเภอละ 50 คน รวม 400 คน

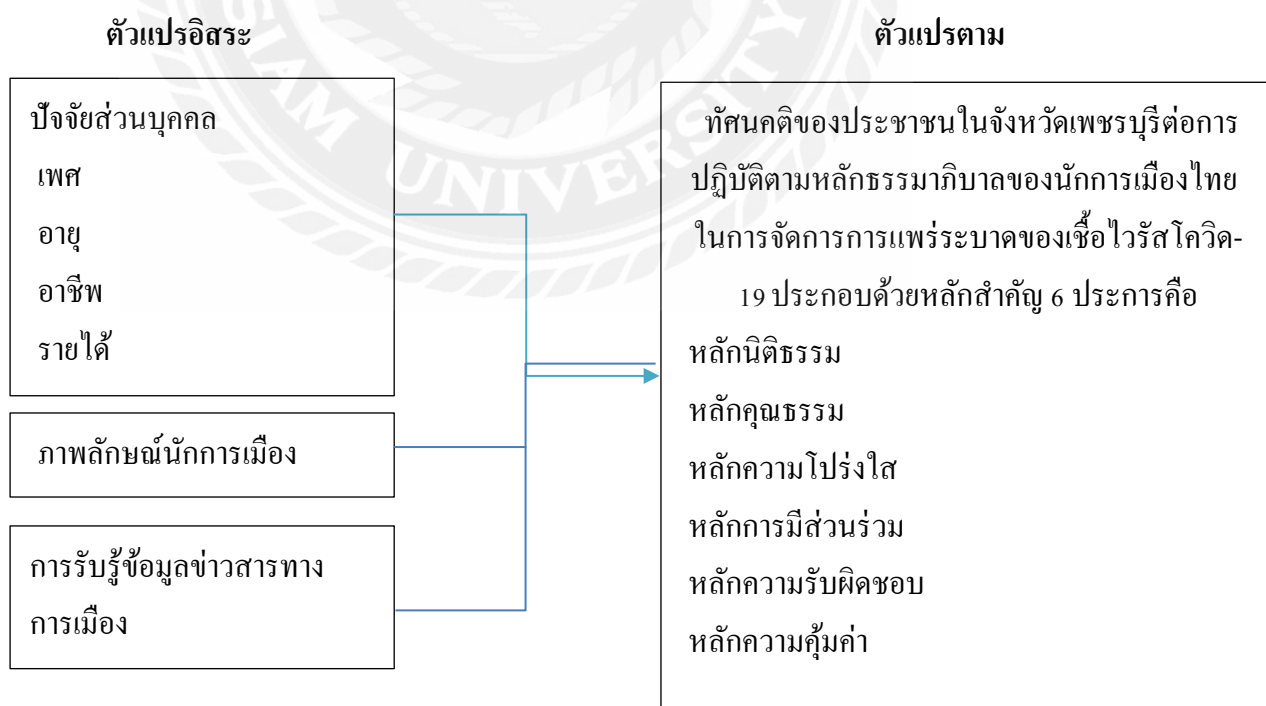
2. ช่วงระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม – 30 กรกฎาคม พ.ศ.2564

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ภาพลักษณ์นักการเมือง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1. เพศ 2.อายุ 3.อาชีพ และ4.รายได้
2. ภาพลักษณ์นักรการเมือง
3. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทศนคติประชาชนจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีหลักการที่สำคัญ 6 หลักคือ

- หลักแรก หลักนิติธรรม
- หลักที่สอง หลักคุณธรรม
- หลักที่สาม หลักความโปร่งใส
- หลักที่สี่ หลักการมีส่วนร่วม
- หลักที่ห้า หลักความรับผิดชอบ
- หลักที่หก หลักความคุ้มค่า

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และสุดท้ายคือรายได้ มีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

สมมติฐานข้อที่ 2 คือ ภาพลักษณ์นักรการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

สมมติฐานข้อที่ 3 คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

1.6 นิยามศัพท์

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และสุทธยาศัยคือรายได้

เพศ หมายถึง เพศชาย และเพศหญิง

อายุ หมายถึง กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี 21-40 ปี 41-60 ปี และ 61 ปีขึ้นไป

อาชีพ หมายถึง ข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน เกษตรกร รับจ้างหรืออิสระ และอื่นๆ

รายได้ หมายถึง กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท 15,001-30,000 บาท และ 30,100 บาทขึ้นไป

ภาพลักษณ์นักการเมือง หมายถึง ความประทับใจบุคลิกภาพและการยอมรับถึงสมรรถนะในการทำงานของนักการเมืองส่วนใหญ่

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง หมายถึง ความสนใจต่อกิจกรรมความเคลื่อนไหวทางการเมืองผ่านสื่อต่างๆ

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารอันเป็นประเด็นต่างๆ ทางการเมืองระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในระบบการเมือง เพื่อสร้างทัศนคติ ความสนใจในการเมือง ความรู้ ความเข้าใจทางการเมือง และการมีบทบาททางการเมืองในกระบวนการนโยบายสาธารณะ

ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการประพฤติปฏิบัติของนักการเมืองไทยตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ระหว่างปี พ.ศ.2563-2564

การปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วยหลักสำคัญ 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมายที่ถูกต้องเป็นธรรม การบังคับใช้กฎหมาย การกำหนด กฎ กติกา และการปฏิบัติตามกฏกติกาที่ได้ตกลงไว้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ เน้นหลักความยุติธรรม เป็นธรรมของสมาชิก

หลักคุณธรรม หมายถึง เป็นหลักที่ริบยืนต่อสิ่งมีความถูกต้องดีงามตามสังคม ส่งเสริมและสนับสนุนให้พลเมือง ภาคประชาชนได้มีการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ประชาชนนั้นมีความจริงใจ ซื่อสัตย์ ขยันอดทน จริงใจ ระเบียบ และวินัย ในการดำเนินชีวิตหรือทำอาชีพที่สุจริตจนเป็นนิสัย

หลักความโปร่งใส หมายถึง เป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในสังคม โดยมีกระบวนการการปรับปรุงส่งเสริมกลไกการปฏิบัติงานขององค์กรในสังคมให้มีความโปร่งใส

หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง เป็นการส่งเสริมให้โอกาสภาคประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่จัดโดยรัฐ เช่น แสดงความคิดเห็น ร่วมดำเนินการ ติดตามประเมินผล หรือ รับประโยชน์ต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน

หลักความรับผิดชอบ หมายถึง เป็นสิ่งที่บุคคลตระหนักต่อสิทธิอำนาจหน้าที่ของตน ที่มีต่อตนเอง กฎหมาย หรือด้านสังคม ด้วยความเอาใจใส่ต่อการดำเนินงาน แก้ปัญหาต่างๆ และมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งความกล้าที่จะน้อมยอมรับผลลัพธ์ทั้งดีและไม่ดีจากการดำเนินการของตนได้

หลักความคุ้มค่า หมายถึง นั้นเป็นการดำเนินการบริหาร หรือการจัดการ โดยการจัดสรรใช้ปัจจัยที่มีอยู่ ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุด หรือได้รับผลผลิต ผลลัพธ์แก่สังคม องค์กรมากที่สุด โดยหน่วยงานรัฐควรตระหนักถึงการประหยัดในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และเกิดความคุ้มค่าเป็นต้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19” มีการทบทวนแนวคิดและทฤษฎี ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเรื่องธรรมาภิบาล
- 2.2 แนวคิดเรื่องภาพลักษณ์ทางการเมือง
- 2.3 แนวคิดเรื่องการสื่อสารทางการเมือง
- 2.4 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดเพชรบุรี
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเรื่องธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล (good governance) นับเป็นฐานคติในการบริหารการปกครองที่สำคัญ ซึ่งในหลายภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ต่างตระหนักถึงการนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานขององค์กรหรือหน่วยงาน โดยหลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนี้นับเป็นหลักการบริหารงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ประสิทธิภาพและนำไปสู่ความคุ้มค่าจึงมีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ ซึ่งรวมไปถึงในช่วงภาวะวิกฤตให้เกิดความพร้อมในการดำเนินการตามนโยบายเพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ ภายใต้หลักการประเมินผลการทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน

ไพศาล เกื้ออรุณ (2562: 80-84) ได้กล่าวถึง ธรรมาภิบาลกับสังคมไทยไว้ว่า ธรรมาภิบาลถูกสังคมไทยสนใจมากขึ้นทุกที มีความตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องมีในทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อพัฒนาการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข โดยปรากฏการณ์หนึ่งที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างสังคมไทยกับความสนใจถึงการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในสังคมไทยนั้นเป็นผลจากการเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อ พ.ศ.2540 ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 นั้นได้กำหนดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ที่ได้มีการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลให้ครอบคลุมใน

หน่วยงานราชการ ภาครัฐ พร้อมกันนี้ได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ซึ่งกำหนดให้ส่วนราชการต่างต้องดำเนินการตามวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี และในภายหลังจึงเกิด พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ที่เน้นย้ำให้มีการบริหารภายใต้ระบบคุณธรรม จริยธรรม และ ธรรมาภิบาล จนกระทั่ง รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2560 จึงได้บัญญัติให้รัฐบาลต้องนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ใน กระบวนการบริหารประเทศด้วยเช่นกัน (สำนักงานนายกรัฐมนตรี. 2546)

นอกจากนี้ยังพบว่า หลักธรรมาภิบาลนั้นมีความสำคัญหลายประการ กล่าวคือ

ประการแรก เป็นรากฐานการบริหารจัดการของรัฐเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน ในทุกๆ ด้าน โดยมุ่งก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐอันเพื่อประโยชน์สุขต่อประชาชน

ประการต่อมา เป็นแนวทางการบริหารจัดการเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดความ คุ่มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ โดยพยายามลดหรือขจัดขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ยากเกินความจำเป็น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการทั้งในภาวะปกติหรือวิกฤติ

ประการที่สาม เป็นการจัดวางโครงสร้างการบริหารจัดการที่เน้นให้มีการปรับตัวและ ปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ทั้งในภาวะปกติหรือวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น โดยไม่อาจเตรียมการได้

ประการสุดท้าย เป็นการกำหนดแนวทางดำเนินการภายใต้หลักการบริหารมีการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงจุดอ่อนในการดำเนินการและนำไปสู่ การปรับปรุงหรือพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ย่อมสรุปหลักธรรมาภิบาล ตามในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มีหลักพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

ประการแรก หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง ได้มีการตรากฎหมายที่ถูกต้อง เหมาะสมให้เป็นธรรม การบังคับใช้กฎหมาย พร้อมทั้งกำหนด กฎ กติกา และการปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด ที่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ความยุติธรรมของสมาชิก อาจกล่าวได้ว่า หลักนิติธรรมมีการเน้นการตรากฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับและกติกาให้เกิดความเหมาะสมกับ ยุคสมัย พร้อมทั้งเกิดความเป็นธรรม และยอมรับของสมาชิกและสังคม โดยมีการยอมรับ และยินยอม ถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

ประการต่อมา หลักคุณธรรม (Ethics) หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีหลักธรรม

หลักซื่อสัตย์ หลักความจริงใจ ขยัน อดทนอดกลั้น วินัย และระเบียบวิชาชีพ ประกอบอาชีพสุจริต จนเป็นนิสัย ซึ่งนับได้ว่าหลักคุณธรรมนี้จึงมุ่งเน้นการรณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือสมาชิกของสังคมถือปฏิบัติ

ประการที่สาม หลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส ซึ่งกล่าวได้ว่าหลักการนี้มุ่งทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดเผยมูลค่าข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเกี่ยวข้องกับสิทธิของประชาชน ตลอดจนมีระบบการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงานของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

ประการที่สี่ หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง เป็นการเปิดโอกาสเพื่อให้ภาคประชาชนนั้น มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น รับรู้ เสนอแนะ ตัดสินใจประเด็นปัญหาสำคัญของทั้งในระดับหน่วยงานรัฐ นโยบายสำคัญระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ที่ประชาชนสามารถแสดงความเห็น ประชาพิจารณ์ ประชามติหรืออื่นๆ ตามเจตนารมณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่ พลเมืองสามารถตัดสินใจสำคัญๆ ของสังคม ซึ่งการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทำให้เกิดการตรวจสอบ ป้องกันการใช้อำนาจจากผู้แทน หรือผูกขาดการบริหารราชการงานสาธารณะจากภาครัฐหรือเอกชน ช่วยให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียว เกิดความร่วมมือกันของประชาชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชนอย่างเหมาะสม

ประการที่ห้า หลักความรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง เป็นการคำนึงถึงในสิทธิอำนาจและหน้าที่ ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ปัญหาสาธารณะ พร้อมทั้งกระตือรือร้นต่อการดำเนินการแก้ปัญหาต่างๆ เคารพต่อประเด็นความคิดเห็นที่แตกต่าง น้อมรับยอมรับที่ไม่ดีและสิ่งที่ดีจากการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง รวมถึงการแสดงความบทบาทของทั้งผู้บริหาร และบุคลากร โดยรวมต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดียิ่ง โดยมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งต้องกล้ารับผิดชอบต่อความบกพร่องในการดำเนินการตามหน้าที่การทำงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ได้ทันที

ประการสุดท้ายหลักความคุ้มค่า (Value for Money) หมายถึง การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐจำเป็นต้องมีความประหยัดในการใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารจึงต้องตระหนักกว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการบริหารจัดการจึงจำเป็นต้องยึดถึงหลักความประหยัดและความคุ้มค่า ซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้รับบริการหรือประชาชนโดยส่วนรวม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ข้อมพบว่า หลักธรรมาภิบาล ถือเป็นรากฐานทางการเมืองการปกครองที่เน้นถึงการสร้างความเป็นธรรมแก่ทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการสาธารณะที่ให้ความสำคัญกับประชาชน โดยการนำหลักการดังกล่าวมาปรับใช้จึงไม่ใช่แค่เพียงในส่วนของกลไกภาครัฐเท่านั้น หากยังรวมถึงการแสดงบทบาททางการเมืองของนักการเมืองที่มีต่อประชาชนไปพร้อมกันด้วย

2.2 แนวคิดเรื่องภาพลักษณ์ทางการเมือง

หากพิจารณาคำว่า ภาพลักษณ์ (Image) นั้น ซึ่งตามราชบัณฑิตยสถาน (2552) ได้อธิบายว่า หมายถึง รูปลักษณะของภาพที่สามารถเห็นได้ ส่วนใหญ่ใช้ในความหมายที่ว่า ภาพของ คนบุคคล องค์กร หรือสถาบัน ตามที่สาธารณชนมองเห็น โดยเป็นภาพที่เกิดขึ้นในใจของผู้พบเห็น ซึ่งมักจะเกิดจากลักษณะของการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคล องค์กร หรือสถาบันนั้นๆ

โดยช่วงภาวะทางการเมืองมีการแข่งขันสร้างความนิยมชอบรุนแรงนั้น ต้องทำให้ประชาชนรู้สึกดี ประทับใจ เพื่อได้มาซึ่งชัยชนะการเลือกตั้ง ภาพลักษณ์ทางการเมืองจึงหมายถึงความรู้สึกที่ประทับใจ เกิดขึ้นจากความรู้สึก ทศนคติ ของบุคคลที่มีต่อนักการเมือง เมื่อประชาชนยอมรับ เชื่อถือ และไว้วางใจนักการเมืองคนนั้นแล้วจะส่งผลให้ลงคะแนนเสียงเลือกให้บุคคลนั้นเข้ามาทำหน้าที่แทนประชาชนที่สภาผู้แทน (อริสา เหล่าวิชา. 2556: 57-62)

อริสา เหล่าวิชา (2556: 57-62) อธิบายว่า ในการสร้างภาพพจน์ หรือภาพลักษณ์นั้น เป้าหมายที่สำคัญที่ในการทำให้คู่มือมีความน่าเชื่อถือของนักการเมือง หรือพรรคการเมืองนั้น มีความคาดหวังที่ต้องการอยู่ 7 ประการสำคัญด้วยกันประกอบด้วย

1. ด้านการเสริมสร้างการยอมรับ ยินยอม รับรู้กับภาคประชาชนส่วนใหญ่
2. ด้านการให้ภาพพจน์ใหม่ ความรู้สึกใหม่ให้กับกลุ่มการเมือง
3. ด้านการเสริมสร้างให้มีอำนาจ บารมีต่อผู้สนับสนุนในด้านการเมือง
4. ด้านการเสนอขายกลุ่มเป้าหมายทางการเมืองตลาด
5. ด้านการสนับสนุนฝ่ายบริหารในกรณีเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินร้ายแรง
6. ด้านการสร้างตำแหน่งของพรรค หรือนักการเมืองในประเด็นที่ต้องการ
7. ด้านการดึงดูใจและรักษาบุคลากรของพรรคหรือสมาชิกของพรรคที่มีคุณภาพ

เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ (2533) อธิบายให้เห็นว่า การสร้างภาพลักษณ์ที่ดี มีส่วนประกอบต่างๆ อีกหลากหลาย เช่น

1) การสร้างภาพลักษณ์ต้องมีประสิทธิภาพสูง พรรคและนักการเมืองนิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการหาเสียง หรือให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

2) บุคลิกส่วนตัวที่เหมาะสม ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ เพราะว่าเป็นภาพจำแรกๆ ที่ผู้พบเห็นจะเกิดภาพจำแรกพบ มีความรู้สึก อันจะนำไปสู่ความเลื่อมใส ฝังในใจและเชื่อถือ ทั้งนี้ความประทับใจนั้นมากจากการแสดงผ่านทางกรกระทำ ท่าทาง บุคลิกภาพของนักการเมือง เป็นต้น

3) บุคลิกภาพมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อผู้อื่นๆ เป็นมิตรที่ดีสามารถปฏิบัติงานกับคนอื่นๆ ได้ทำงาน กล่าวคือ ในช่วงก่อนหรือหลังที่มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไปไม่ว่าระดับใด จำเป็นอย่างยิ่งที่นักการเมืองควรสร้างความนิยมชมชอบให้คนในกลุ่มต่างๆ อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ เป็นต้น

หากพิจารณาถึงการศึกษาของ ฉัตรสุราจักษ์ กองภา, วิเชียร ก่อกิจกุล และเนตรชนก บัวนาค (2562 : 237-246) เกี่ยวกับ “การสร้างภาพลักษณ์องค์กรหรือพรรคการเมือง ก็คือ ภาพลักษณ์พรรคการเมืองที่สังคมประสงค์คาดหวังนั้น เป็นผลอันเนื่องมาจากการที่กลุ่มพรรคการเมืองทั้งในระดับขนาดพรรคเล็ก หรือกลุ่มพรรคการเมืองขนาดใหญ่ จะมีส่วนสำคัญที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประชาชน ภาคประชาสังคมในระดับชุมชนต่างๆ พรรคการเมืองที่สังคมให้ความสำคัญชมยอมรับต่อพรรคก่อนโยบายนำไปสู่ความพึงพอใจให้นักการเมืองพรรคการเมืองที่มีความนิยม มีความมั่นคง สอดคล้องกับแนวคิดด้วยเรื่องภาพลักษณ์ของ อำนวย วีรวรรณ ที่ได้กล่าวถึง ภาพลักษณ์ของหน่วยงานหรือองค์กรที่สังคมมีความคาดหวังหรือต้องการ ซึ่งควรนำมาปรับใช้หรือพัฒนาให้สอดคล้องเหมาะสมเพื่อใช้กับกลุ่มการเมือง พรรคการเมือง หรือนักการเมืองที่ประชาชน หรือภาคสังคมต้องการเช่นกัน”

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแล้วนั้นภาพลักษณ์พรรคการเมือง ปรากฏหรือแสดงผ่านการกระทำในอำนาจหน้าที่ บทบาทของนักการเมือง อาทิเช่น พรรคการเมืองที่มีภาพลักษณ์ที่ดีหรือมีลักษณะก้าวหน้า มีนวัตกรรมหรือการบริหารจัดการพรรคการเมืองที่ทันโลกต่อสนองต่อสิ่งใหม่ ของสังคมจะมีปฏิสัมพันธ์ อันดีกับภาคประชาชน สมาชิกพรรค และมีการทำงานระดับพรรคหรือการจัดการงานรัฐบาลโดยรวมอย่างมีระบบหรือมีประสิทธิภาพประสิทธิผลต่อสาธารณะทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง และมีความรับผิดชอบต่อสังคมกฎหมายอย่างสูง

ดังนั้นจากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ย่อมสรุปได้ว่า ภาพลักษณ์นักการเมือง หมายถึง ความประทับใจบุคลิกภาพและการยอมรับถึงสมรรถนะการทำงานที่ของนักการเมืองส่วนใหญ่ เช่น มีวิสัยทัศน์ มีความใกล้ชิดกับประชาชน มีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี และมีความพร้อมในการทำหน้าที่เพื่อประชาชน เป็นต้น

2.3 แนวคิดเรื่องการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมือง (Political Communication) เป็นแนวคิดที่มีจุดเริ่มต้นมาตั้งแต่ยุคกรีกโบราณ โดยเน้นในเรื่องวาทวิทยา ซึ่งประเด็นที่เป็นสาระ (message) โดยในกระบวนการสื่อสารดังกล่าว ล้วนเกี่ยวข้องกับประเด็นทางการเมืองและการปกครองภายใต้หลักจริยธรรม ทั้งยังอาศัยการโฆษณาชวนเชื่อ (propaganda) เพื่อผสมผสานเนื้อหาหรือประเด็นในทางการเมืองกับการสื่อสารเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลหรือประสิทธิผลในทางการเมือง (จรรยา หยุทอง-แสงอุทัย, 2560)

จึงเห็นได้ว่าการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร ได้อย่างถูกต้อง การสื่อสารจึงนับเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคม และมนุษย์เองก็มีความต้องการในการสื่อสารระดับต่างๆ ที่แตกต่างกันออกไป เช่น การสื่อสารภายในตนเอง การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารระหว่างกลุ่ม การสื่อสารภายในองค์กร และการสื่อสารมวลชน เป็นต้น นอกจากนี้กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองในทุกๆ ระดับจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ทางการเมือง รวมทั้งทักษะในการสื่อสารถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมโยงชนชั้นปกครอง คือ รัฐบาล กับชนชั้นใต้ปกครอง คือ ประชาชนเข้าไว้ด้วยกัน โดยพิจารณาการสื่อสารในฐานะตัวแปรนำหรือตัวแปรอิสระที่ส่งผลกระทบต่อการเมืองในฐานะตัวแปรตามนั่นเอง (ยุทธพร อิศรชัย, 2561)

หากพิจารณาถึงความหมายของแนวคิดการสื่อสารทางการเมืองจะพบว่า

Shaffee(1975: 96) อธิบายว่า การสื่อสารทางการเมือง ก็คือ รูปแบบ กระบวนการ หรือระบบในการส่งต่อข้อมูลข่าวสาร หรือส่งสารทางการเมือง ไปยังกลุ่มเป้าหมายทางการเมือง โดยที่การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองนั้น จะเป็นระบบ มีลักษณะ หรือรูปแบบ แผนการแพร่สารข้อมูลทางการเมืองระหว่างกลุ่มเป้าหมายทางการเมืองในระดับต่างๆ ของระบบการเมือง

ส่วน Rush and Althoff (1971: 160) อธิบายว่า สังคมวิทยาที่มีการส่งข้อมูลข่าวสาร สาร ข้อมูลที่ต้องการนำเสนอ สื่อ ถ่ายทอดสื่อสารประเด็นต่างๆ ทางการเมืองไปยังส่วนต่างๆ ของระบบ สังคมทางการเมือง เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ย่อมสรุปได้ว่า การสื่อสารทางการเมือง จึงหมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสารอันเป็นประเด็นต่างๆ ทางการเมืองระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในระบบการเมือง เพื่อสร้างทัศนคติ ความสนใจในการเมือง ความรู้ ความเข้าใจทางการเมือง และการมีบทบาททางการเมืองในกระบวนการนโยบายสาธารณะ

ขณะเดียวกันภายใต้กระบวนการสื่อสารทางการเมืองดังกล่าวได้สะท้อนถึงการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารทางการเมือง ซึ่งหมายถึง ความสนใจต่อกิจกรรมความเคลื่อนไหวทางการเมืองผ่านสื่อต่างๆ ไปพร้อมกันด้วย

นอกจากนี้ ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร (2564) ได้อธิบายถึง กระบวนการสื่อสารทางการเมืองว่าประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ประการแรก องค์การทางการเมือง (political organization) หรือสถาบันทางการเมือง (political institution) ซึ่งมีนัยส่วนใหญ่เป็นผู้ส่งสาร (sender) ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือแหล่งข่าว เช่น พรรคการเมือง รัฐบาล ข้าราชการ และอีกกลุ่มหนึ่งคือ สื่อมวลชน

ประการต่อมา สาร (message) หรือข้อความที่เป็นเนื้อหาสาระ

ประการที่สาม สื่อ (media) ซึ่งมีรูปแบบหรือช่องทางการส่งสารที่หลากหลาย

และประการสุดท้าย ประชาชนหรือพลเมือง (citizens) ซึ่งมีนัยเป็นผู้รับสาร (receiver) หรือผู้ฟัง (audience) อาทิ กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มผลักดันต่างๆ

ด้วยเหตุนี้ กระบวนการสื่อสารโดยทั่วไปจึงประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ผู้ส่งสาร (Sender) สาร (Message) ช่องทางการสื่อสาร (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) จึงมักเรียกโดยย่อว่า “SMCR”

อย่างไรก็ตาม สังคมการเมืองที่อยู่ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยสถานภาพการส่งสารสามารถปรับเปลี่ยนทิศทางการระหว่างองค์กรทางการเมืองหรือสถาบันทางการเมือง กับประชาชนหรือพลเมืองได้อยู่ตลอดเวลา หรือกล่าวได้ว่า ประชาชนในฐานะพลเมืองสามารถสร้างข้อเรียกร้องเพื่อมุ่งหวังให้สาร (demand message) นี้ย้อนกลับไปสู่รัฐบาลหรือกลไกรัฐต่างๆ แล้วพัฒนากลับมา

เป็นนโยบายที่ประชาชนได้รับประโยชน์ ซึ่งเป็นการส่งสารแบบแนวตั้ง (vertical) จากล่างขึ้นบน (bottom-up) อันต่างจากรูปแบบบนลงล่าง (top-down) เหมือนในสังคมอำนาจนิยม

อีกทั้งยังได้สรุปให้เห็นว่า ภายใต้กระบวนการสื่อสารทางการเมืองนั้น การสื่อสารที่เกิดขึ้นนั้นมีบทบาทสำคัญทางการเมือง (ชาอุษัย จิตรเหล่าอาพร. 2564) ได้แก่

ประการแรก การสร้างความสนใจทางการเมือง โดยสื่อถือเป็นปัจจัยสำคัญในการรับรู้ในข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ซึ่งสื่อมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นสามารถสร้างการรับรู้แก่ประชาชน สังคมจนเกิดเป็นความรู้และความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ทางการเมือง เช่น การรณรงค์ให้ไปใช้สิทธิสมัครหรือออกเสียงเลือกตั้งในระดับต่างๆ การสร้างความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับ มูลเหตุในการรัฐประหาร ปัญหาการคอร์รัปชันของระบบราชการ เป็นต้น

ประการต่อมา การสร้างการเรียนรู้ทางการเมือง จนเกิดเป็นทัศนคติทางการเมือง และนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมทางการเมือง โดยสื่อมีบทบาทในการปลูกฝังความคิดความเชื่อ และโดยเฉพาะการโน้มน้าวให้เกิดความโน้มเอียงทางการเมืองขึ้นได้ กล่าวคือ ในกระบวนการกล่อมเกลตาหรือสังคมประคิตทางการเมือง (political socialization) นั้น หากกลไกทางการเมืองสร้างข้อมูลข่าวสารทางการเมืองทั้งในทางบวกและทางลบหรือทั้งในประเด็นที่สนับสนุนหรือขัดแย้งกันนั้นย่อมส่งผลต่อการสร้างการรับรู้ของผู้รับสาร ซึ่งนำไปสู่การเกิดทัศนคติส่วนบุคคลและรวมถึงการสร้างความเห็นร่วมแก่กลุ่มบุคคลต่างๆ ในทางสังคมด้วย ซึ่งย่อมหมายถึงการเกิดความโน้มเอียงทางการเมืองหรือที่เรียกว่า วัฒนธรรมทางการเมืองในสังคมนั้นตามไปด้วย ดังที่พบได้จากปรากฏการณ์สี่สื่อทางการเมืองในบริบทสังคมไทย

และประการที่สาม การสร้างประเด็นทางการเมืองที่นำไปสู่การพัฒนาทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยสื่อมวลชนสามารถจุดประกายถึงประเด็นสำคัญๆ ในทางสังคมที่นำไปสู่การพัฒนาทางการเมือง เพราะแก่นแท้ของระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยทุกรูปแบบมุ่งเน้นให้ประชาชนในฐานะพลเมืองมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองได้หลากหลายช่องทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนต้องทำหน้าที่เป็นเสมือนหมาเฝ้าบ้าน (watchdog) หลายเหตุการณ์ทางสังคมที่สื่อหยิบยกมาข่มกลายเป็นการจุดประกายให้กลไกทางการเมืองต้องหันมาให้ความสนใจและร่วมเร่งระดมทุกภาคส่วนทางสังคมเข้าร่วมแก้ไขปัญหา ซึ่งถือเป็นหนทางหนึ่งในการวางรากฐานการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะร่วมกันตามครรลองการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

อย่างไรก็ตามจากที่กล่าวมาข้างต้น ย่อมพบว่าบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนนั้นมีอิทธิพลต่อกระบวนการสื่อสารทางการเมือง โดยเฉพาะการสร้าง ความสนใจทางการเมืองให้แก่ประชาชน ดังพบว่า Schramm (1964 : 127-144; SNAMIKI, 2554) กล่าวถึงเรื่อง บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนที่อธิบายถึงว่า สามารถส่งเสริมช่วยเหลือการพัฒนาประเทศ โดยได้นำเสนอในหนังสือ Mass Media and National Development ซึ่งสามารถย่อสรุปได้ดังต่อไปนี้

- 1) การเป็นรายงาน ติดตามเหตุการณ์หรือความคืบหน้า เคลื่อนไหว ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้สังคม และประชาชนได้รับรู้ข้อมูลอยู่ตลอดเวลา
- 2) การส่งเสริมให้มีแนวคิด ทักษะคิด ความคิดแผนงานของพลเมืองที่กว้างขึ้น พร้อมทั้งนี้ยังทำให้ประชาชนมีประสบการณ์ที่ดี และส่งเสริมการเมืองในอนาคต
- 3) การส่งเสริมเรียนรู้ให้ตระหนักรู้ สนใจ หรือควรรนำมา วิเคราะห์ หรือพิจารณาในเรื่องต่างๆ อันนำไปสู่ประสบการณ์ ความรู้และการพัฒนาต่อยอดเพิ่มขึ้น
- 4) การสร้างความทะเยอทะยาน คือทำให้เกิดความต้องการที่จะมีสภาพที่ดีกว่าเดิม เช่น เกิดความอยากอยู่ดีกินดี
- 5) การส่งเสริมการสื่อสารระหว่างบุคคล ทำให้ประชาชนที่ได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสารซึ่งกันและกัน
- 6) การช่วยให้มีทัศนียภาพที่ดี แสดงให้เห็นการกระทำที่ดี มีวัฒนธรรมตามสมัยนิยม ให้รู้จักเลือกปฏิบัติหรือแสดงออกในทางที่ถูกต้อง
- 7) การสร้างความเข้าใจในนโยบายของรัฐบาล ด้วยการทำให้เกิดการรับรู้ ยอมรับ สนใจ ในการวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับการเมืองการบริหารราชการหรือเศรษฐกิจสังคม เป็นต้น
- 8) การส่งเสริมให้มีทัศนคติ ค่านิยม กระบวนทัศน์ทางความคิดเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะโดยตรงหรือกล้อมเกลามาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- 9) การทำหน้าที่เป็นครู ในการเรียนรู้ทางการเมืองในบริบทต่างๆ
- 10) ส่งเสริมให้เกิดค่านิยม ทักษะคิดที่ฝังแน่นขึ้น หรือทำให้เกิดความยึดมั่นแน่นแฟ้นขึ้น
- 11) เป็นการส่งเสริมให้ภาพลักษณ์ของบุคคล กลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองดีขึ้น ภาคประชาชนเกิดความยอมรับ สนใจนำไปสู่การพัฒนายอมรับนับถือบุคคล หรือยกระดับความเป็นผู้นำในการพัฒนาได้

ดังนั้นจากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น สรุปได้ว่า กระบวนการสื่อสารทางการเมืองนั้นนำไปสู่การสร้าง ความสนใจทางการเมือง ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการกล่อมเกลாதองการเมือง (Political Socialization) โดยสามารถกระตุ้นให้ประชาชนเกิดทักษะหรือความคิดเห็นต่อประเด็นต่างๆ ในบริบททางการเมืองทั้งในเวลาปกติหรือเวลาที่เกิดวิกฤตการณ์ต่างๆ ได้

2.4 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดเพชรบุรี

เมื่อกล่าวถึง เพชรบุรี นั้นเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันตก มีภูมิประเทศทั้งเป็นที่สูงติดเทือกเขาและที่ราบชายฝั่งทะเล ส่วนใหญ่มักเรียกชื่อสั้นๆ กันว่า เมืองเพชร ในอดีตนั้นมีการเรียกขานเดิมเรียก “พริบพรี” ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากประวัติศาสตร์หลักฐาน ปรากฏพบว่า ในช่วงของสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 นั้น มีการเรียกเมืองเพชรบุรีว่า ศรีชัยวัชรปุระ ที่เป็นเมืองด้านทิศใต้ไม่ไกลจากอยุธยาเวลานั้น และในสมัยอยุธยาได้มีการสร้างวัดวาอารามไว้จำนวนมาก เป็นพื้นที่ภูมิศาสตร์ที่สำคัญในการตั้งเมืองและอาศัยของประชาชน ปัจจุบันนี้จังหวัดเพชรบุรี เป็นจังหวัดที่สำคัญที่มีทรัพยากรธรรมชาติ พร้อมทั้งนี้ เพชรบุรีเป็นพื้นที่ที่สามารถเหมาะสมกับการปลูกต้นตาลมาก ทำให้เพชรบุรีผลิตสินค้าทางการเกษตรสำหรับบริโภคและจำหน่ายได้อย่างเช่น น้ำตาลได้ และสามารถส่งออกขายจังหวัดและนอกรัฐได้นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ทั้งนี้ เพชรบุรีนั้น ถือว่าเป็นชุมชนทางการเมืองของรัฐสยามที่มีความเก่าแก่ในประวัติศาสตร์ของรัฐสยาม ซึ่งพื้นที่หัวเมืองหรือจังหวัดเพชรบุรีที่มีความสำคัญทั้งด้านการปกครอง เมืองเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมอย่างมากระหว่างพื้นที่ด้านทิศใต้ของเมืองหลวงอย่างอยุธยาและพระนคร ทั้งนี้ในปัจจุบันจังหวัดเพชรบุรีเป็นเมืองหรือจังหวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์อย่างยิ่งในการเมืองการปกครองทั้งสมัยอยุธยาถึงกรุงรัตนโกสินทร์ เพชรบุรีเป็นเมืองด่านสำคัญระหว่างภาคกลางและภาคใต้ และยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ

จังหวัดเพชรบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 35 ระยะทางประมาณ 123 กิโลเมตร พื้นที่มีทั้งหมด 6,225.138 ตารางกิโลเมตร (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2563) มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดและประเทศใกล้เคียงต่อไปนี้

ด้านเหนือ ติดกับอำเภอบ้านคา อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี กับอำเภออัมพวาและอำเภอมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านตะวันออก ติดชายฝั่งอ่าวไทย

ด้านใต้ ติดกับอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ด้านตะวันตก ติดกับเขตตะนาวศรีของประเทศพม่า

โครงสร้างการปกครองในจังหวัดเพชรบุรี

1. การบริหารส่วนภูมิภาค เพชรบุรีนั้น มีส่วนราชการ องค์กรของรัฐตามโครงสร้างการบริหารราชการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ส่วนราชการระดับจังหวัด และอำเภอ ประกอบด้วย หน่วยงานส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด หน่วยงานการบริหารส่วนกลางในจังหวัด หน่วยงานการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัดของจังหวัดเพชรบุรีมี และ

ระดับอำเภอ ประกอบด้วย 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย อำเภอหนองหญ้าปล้อง อำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านลาด อำเภอบ้านแหลม สุดท้ายคืออำเภอแก่งกระจาน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2563)

2. การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี เทศบาลเมือง 2 แห่งเทศบาลตำบล 13 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 69 แห่ง (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2563)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิศาล ศรีมหาวโร (2563: 148-165) ศึกษาเรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย : กรณีศึกษาเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี” พบว่า 1) ส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกถึงสิทธิของตนเองและผู้อื่น ยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าส่วนรวม ผู้นำส่วนใหญ่ทำงานสั่งการมากกว่ารับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นส่วนใหญ่ ด้านการพินิจกฎหมายนั้น ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจยังไม่ปฏิบัติตามเหตุผล หลักการของกฎหมาย มีการเลือกปฏิบัติ เกิดช่องว่างกฎหมาย การรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมยังคงยึดผลประโยชน์ของตนเองมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม และ 2) การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพความเป็นพลเมืองพบว่า การสร้างหลักสูตรระยะสั้นการเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นพลเมือง การจัดค่ายเยาวชนปลูกฝังความเป็นพลเมืองเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม สร้างสำนึกความเป็นพลเมืองของชาติ เป็นต้น

ก้อย ชาเรืองฤทธิ์ และประโยชน์ สังกิ้น (2563: 225-237) ศึกษาเรื่อง “การบริหารงานภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลในเทศบาลตำบลท่าขนอย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม” พบว่า พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ข้อเสนอแนะ พบว่า เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ชี้แจงความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ประกาศ ให้ประชาชนรับทราบ เทศบาลส่งเสริมพัฒนาให้บุคลากรทำงานด้วยซื่อสัตย์สุจริตตระหนักต่อผลประโยชน์ประชาชนเป็นหลัก หลักความโปร่งใสคือ เทศบาลควรเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งบประมาณใน โครงการต่างๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง โดยมีช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลที่หลากหลาย หลักการมีส่วนร่วม คือ เทศบาลควรเพิ่มช่องทางรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหลักความรับผิดชอบคือเทศบาลควรดำเนินการแก้ไขปัญหาแก่ประชาชนทันที เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนและหลักความคุ้มค่า คือ เทศบาลควรจัดสรรงบประมาณให้เกิดความคุ้มค่า

ชุตินันท์ วงษ์อมรวิทย์, เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ และสุรพล สุยะพรหม (2563: 14-26) ศึกษาเรื่อง “การเสริมสร้างจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ในจังหวัดนครราชสีมา” พบว่า

1. จริยธรรมทางการเมือง ประกอบด้วย ยึดถือปฏิบัติเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ขยันอดทน
- 2) มีความโปร่งใส คำนึงถึงความสำเร็จของงาน 3) ด้านการให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาของประชาชน 2. การประยุกต์หลักทฤษฎีธรรม 4 ได้แก่ 1) หลักสัจจะ โปร่งใส 2) หลักทมะ การใช้สติปัญญาในการวางแผน 3) หลักขันติ มีความอดทน ในการทำงาน 4) หลักจาคะ เสียสละ อดทน
3. การเสริมสร้างจริยธรรมทางการเมือง ได้แก่ 1) ความภาคภูมิใจในวิชาชีพ เป็นแบบอย่างที่ดี 2) การสร้างความตระหนักข้อสัตย์สุจริต 3) การสร้างความร่วมมือในชุมชน 4) การสร้างธรรมาภิบาล

ฉัฐวัฒน์ ชัชชนฐาภักดิ์ (2563: 92-101) ศึกษาเรื่อง “รัฐประศาสนศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลงยุคโลกาภิวัตน์” พบว่า ในการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐต้องปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายและกฎประกาศต่างๆ ภายในหลักนิติรัฐ หรือการกำกับดูแลที่ดีมากขึ้น การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ยุคโลกาภิวัตน์ New Public Management (NPM) มองข้ามความเป็นพลเมืองในฐานะผู้ที่ได้รับสิทธิตามที่กฎหมาย ความคุ้มครอง หรือการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมเสมอภาค ลक्षणะของพลเมืองเป็นลูกค้ำ ความชอบธรรมทางการบริหารยุคโลกาภิวัตน์ ต้องมี 6 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) ยึดหลักนิติธรรม 2) ยึดแนวทางนิติรัฐ 3) มีคุณธรรม 4) มีจริยธรรม 5) มีศีลธรรม และ 6) มีธรรมาภิบาล ต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของพลเมืองมากที่สุดต่อไป

ฉัตรสุรางค์ กองภา, วิเชียร ก่อกิจกุล และเนตรชนก บัวนาถ (2562: 237-246) ศึกษาเรื่อง “ภาพลักษณ์พรรคการเมืองอันพึงประสงค์และภาพลักษณ์พรรคชาติพัฒนาตามการรับรู้ของประชาชนจังหวัดนครราชสีมา” โดยผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมของภาพลักษณ์พรรคการเมืองอันพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านคือ ด้านที่ทำคุณประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่ส่วนร่วม มีความสอดคล้องกับการสนทนากลุ่มในเรื่องการสร้างเชื่อมั่นในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตอบสนองต่อผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นหลัก สำหรับภาพรวมของภาพลักษณ์พรรคชาติพัฒนาตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาด้านที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน มีความสอดคล้องกันกับการสนทนากลุ่มในเรื่องการเป็นพรรคการเมืองที่เน้นประโยชน์ประนีประนอม เดินทางสายการทางการเมือง และไม่มีปัญหาเรื่องความขัดแย้งและการกระทำผิดกฎหมาย

อริสา เหล่าวิชา (2556: 57-62) ศึกษาเรื่อง “ภาพลักษณ์นักการเมือง” ว่า ในยุคที่การเมืองมีการแข่งขันรุนแรงเช่นในปัจจุบันนี้ นักการเมืองมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกที่ดี ประทับใจ เชื่อถือ และศรัทธา อันจะนำมาสู่คะแนนเสียง ทำให้พรรค หรือนักการเมืองได้รับชนะเลือกตั้ง ปัจจัยที่สำคัญคือการสร้างภาพพจน์ ภาพลักษณ์ให้เกิดความประทับใจกับภาคประชาชน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ทำให้เข้าใจต่อภาพลักษณ์ที่ดีของนักการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมือง อันจะนำไปสู่การคิด การวิเคราะห์ หรือตัดสินใจที่เลือกพรรค หรือนักการเมืองเพื่อดำรงตำแหน่งในสภาผู้แทนราษฎร

อศว์ศิริ ลาปือ (2556: 187-199.) ศึกษาเรื่อง “ภาพลักษณ์นักการเมืองกับพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในระดับท้องถิ่น ศึกษากรณีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองควนลัง จังหวัดสงขลา” พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์นักการเมืองกับพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในระดับท้องถิ่น ศึกษากรณีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองควนลัง จังหวัดสงขลาต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก ซึ่งพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ภาพลักษณ์ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองควนลัง ในด้านวิสัยทัศน์ และนโยบาย ด้านภาวะผู้นำ ด้านผลงาน ด้านประสพการณ์ และด้านคุณธรรม จริยธรรมมีผลต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สัญญา เคนาภูมิ (2560: 17-38) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของอรรถประโยชน์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประเทศไทย” พบว่า พบว่า

1) อรรถประโยชน์ทางการเมืองเป็นสิ่งเร้าภายนอกที่ปัจเจกบุคคลให้คุณค่าอันเกิดจากกิจกรรมทางการเมืองซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเมือง อธิบายได้ด้วยฐานคติ 4 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีปัจจัยกำหนด ทฤษฎีจิตวิทยา ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน และ (4) ทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผล

2) การเข้าถึงอรรถประโยชน์ทางการเมืองเพื่อประกอบการตัดสินใจทางการเมืองของประชาชนเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ (1) อรรถประโยชน์ฐานคติทฤษฎีปัจจัยกำหนด ความสำนึกเชิงเหตุผล จิตวิทยา และ (4) การแลกเปลี่ยน

3) การตัดสินใจทางการเมืองแบบวิถีประชาธิปไตยของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย จำแนกและเรียงลำดับตามบทบาทการตัดสินใจทางการเมืองจากค่าคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ (1) บทบาทผู้สังเกตการณ์ (2) บทบาทผู้มีส่วนร่วม และ (3) บทบาทความเป็นหุ้นส่วน

4) อิทธิพลของอรรถประโยชน์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองแบบวิถีประชาธิปไตย ได้แก่ ปัจจัยอุดมการณ์ทางการเมืองเดียวกัน ปัจจัยกระแสนิยม ปัจจัยการจัดกลุ่มทางสังคม ปัจจัยประสิทธิผลนโยบาย ปัจจัยการทำตามใจตนเอง ปัจจัยความสามารถของนักการเมือง ปัจจัยการยอมรับนับถือ และ ปัจจัยแนวโน้มนโยบายของพรรคการเมือง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.529 และสามารถร่วมกันพยากรณ์การตัดสินใจทางการเมืองแบบวิถีประชาธิปไตย ได้ร้อยละ 28 ($F=16.267$, $p\text{-value} = 0.001$)

5) รูปแบบอิทธิพลของอรรถประโยชน์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองแบบวิถีประชาธิปไตย ได้ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางการเมืองในความเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง การเป็นผู้มีส่วนร่วมทางการเมือง การเป็นผู้สังเกตการณ์ทางการเมือง อรรถประโยชน์ฐานคติทฤษฎีปัจจัยกำหนด อรรถประโยชน์ฐานคติทฤษฎีจิตวิทยา และอรรถประโยชน์ฐานคติทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.865 และสามารถร่วมกันพยากรณ์การเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง ได้ร้อยละ 74 ($F=272.70$; $p\text{-value} = 0.001$)

6) รูปแบบการพัฒนาการตัดสินใจทางการเมืองแบบวิถีประชาธิปไตยที่เหมาะสมคือรูปแบบการตัดสินใจทางการเมืองในความเป็นหุ้นส่วนทางการเมืองซึ่งมีองค์ประกอบ

- 1) การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- 2) การส่งเสริมความสนใจทางการเมือง
- 3) การเสริมสร้างครอบครัวประชาธิปไตย (กลุ่มการเมือง) (4) การส่งเสริมความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย
- 5) การเสริมสร้างประชาธิปไตย ฐานคติเศรษฐศาสตร์การเมือง (ประชาธิปไตยกินได้)

ถิรวัฒน์ แจ่มกระจ่าง และชลิต สานติวารังคณา (2557: 46-62) ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ของการสื่อสารที่มีผลต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตเทศบาลนครจังหวัดสมุทรปราการ” ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนคร จังหวัดสมุทรปราการมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในระดับเป็นครั้งคราว หรือ 5-6 วันต่อสัปดาห์ มีการเปิดรับสูงสุด คือ สื่อมวลชน ซึ่งอยู่ในระดับบ่อย และมีการเปิดรับในระดับเป็นครั้งคราว ได้แก่ สื่อกิจกรรมทางการเมือง สื่อบุคคลและสื่อสังคมออนไลน์ ตามลำดับ ทางด้านความรู้ทางการเมือง ประชาชนมีความรู้ทางการเมืองในระดับเห็นด้วยมาก มีความรู้สูงสุด คือ ทราบว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตยประชาชนมีอำนาจสูงสุด และมีความสนใจทางการเมืองในระดับเห็นด้วย มีความสนใจสูงสุด คือ สนใจติดตามการทำงานและผลงานทางด้านการเมือง ทางด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับมาก คือ การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง

และมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ความสนใจทางการเมืองส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนคร จังหวัดสมุทรปราการ สูงสุด รองลงมาคือ ความรู้ทางการเมือง และ ทัศนคติทางการเมือง ตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตาม หลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19” ใช้วิธีการศึกษาวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการของระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี โดยสุ่มตัวอย่างจำนวนประชากรจากทุกอำเภอ ประกอบด้วย 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย อำเภอหนองหญ้าปล้อง อำเภอชะอำ อำเภอท่าสาย อำเภอบ้านลาด อำเภอบ้านแหลม และอำเภอแก่งกระจาน ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) อำเภอละ 50 คน รวม 400 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ในช่วงระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม – 30 กรกฎาคม พ.ศ.2564

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้
2. ภาพลักษณ์นักการเมือง
3. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ประกอบด้วยหลักสำคัญ 6 ประการคือ

1. หลักนิติธรรม
2. หลักคุณธรรม
3. หลักความโปร่งใส
4. หลักการมีส่วนร่วม
5. หลักความรับผิดชอบ
6. หลักความคุ้มค่า

3.3 เครื่องมือการศึกษา

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม (Questionnaires) กำหนดมาตราวัดแบบแบ่งช่วง (Interval Scale) มี 5 ระดับ โดยวัดเป็นระดับความคิดเห็นตามคะแนนกำหนดคะแนนไว้ในแต่ละระดับ ดังนี้ (Likert, 1967)

ระดับความคิดเห็น	คะแนนเชิงบวก
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ทั้งนี้เกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้

4.21–5.00 หมายถึง มากที่สุด
3.41–4.20 หมายถึง มาก
2.61–3.40 หมายถึง ปานกลาง
1.81–2.60 หมายถึง น้อย
1.00–1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

3.4 การพัฒนาเครื่องมือ และการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยเรื่อง ทศนคติของประชาชน ในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการการพัฒนาเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีเรื่อง ธรรมาภิบาล ภาพลักษณ์นักการเมือง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง

ขั้นตอนที่ 2 ร่างแบบสอบถามให้ประชาชนที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาตามกรอบแนวคิดวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 3 นำร่างแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของประชาชนที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .963

ขั้นตอนที่ 5 แบบสอบถามไปสัมภาษณ์ต่อกลุ่มตัวอย่างและแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ

ขั้นตอนที่ 6 ทำการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 7 อภิปรายผลและสรุปผลการวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 8 นำเสนอผลการวิเคราะห์ต่อหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชน ในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลัก
ธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ผู้วิจัยนำใช้
สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน และและการวิเคราะห์
จำแนกพหุ (MCA)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19” ใช้วิธีการศึกษาวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) จากประชาชนทั่วไปไปทั่วทั้งจังหวัดเพชรบุรี โดยสุ่มตัวอย่างจำนวนประชากรจากทุกอำเภอ ประกอบด้วย 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย อำเภอหนองหญ้าปล้อง อำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านลาด อำเภอบ้านแหลม และอำเภอแก่งกระจาน ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) อำเภอละ 50 คน รวม 400 คน ซึ่งเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม (Questionnaire) กำหนดมาตราวัดแบบแบ่งช่วง (Interval Scale) มี 5 ระดับ ในช่วงระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม – 30 กรกฎาคม พ.ศ.2564 โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน และการวิเคราะห์จำแนกพหุ (MCA) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ผลการศึกษาตามรายละเอียดที่สำคัญดังต่อไปนี้ มีผลการศึกษา

4.1 ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 บัญชีส่วนบุคคล

ตาราง 4.1 แสดงค่าความถี่จำนวน ค่าร้อยละของบัญชีส่วนบุคคล

บัญชีส่วนบุคคล	จำนวน (400 คน)	คิดเป็นร้อยละ (100.0)
เพศ		
ชาย	201	50.2
หญิง	199	49.8
อายุ		
อายุไม่เกิน 20 ปี	60	15.0
21 - 40 ปี	179	44.8
41 - 60 ปี	111	27.8
61 ปีขึ้นไป	50	12.5

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (400 คน)	คิดเป็นร้อยละ (100.0)
อาชีพ		
ข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	71	17.8
พนักงานเอกชน	69	17.3
เกษตรกร	110	27.5
รับจ้างหรือทำงานอิสระ	70	17.5
นักเรียนหรือนักศึกษา	60	15.0
อื่นๆ (ระบุ).....	20	5.0
รายได้		
ไม่เกิน 15,000 บาท	100	25.0
15,001 – 30,000 บาท	250	62.5
30,001 บาท ขึ้นไป	50	12.5

จากตาราง 4.1 พบว่า ในการวิจัยทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) จากประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวน 400 คน ผ่านแบบสอบถาม (Questionnaires) กำหนดมาตราวัดแบบแบ่งช่วง (Interval Scale) มี 5 ระดับ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามข้อมูลที่รวบรวมได้มาประมวลผล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน และและการวิเคราะห์จำแนกพหุ (MCA) สามารถอธิบายตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์การศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ด้านเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 201 คน (ร้อยละ 50.2) และลงมาเป็นเพศหญิงจำนวน 199 คน (ร้อยละ 49.8)

ด้านอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 40 ปี จำนวน 179 คน (ร้อยละ 44.8) รองลงมาได้แก่ 41 - 60 ปี จำนวน 111 คน (ร้อยละ 27.8), อายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 60 คน (ร้อยละ 15.0) และสุดท้าย 61 ปีขึ้นไป จำนวน 50 คน (ร้อยละ 12.5)

ด้านอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเกษตรกร จำนวน 110 คน (ร้อยละ 27.5) รองลงมาได้แก่ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 71 คน (ร้อยละ 17.8), พนักงานเอกชน จำนวน 69 คน (ร้อยละ 17.3), รับจ้าง/ทำงานอิสระ จำนวน 70 คน (ร้อยละ 17.5), นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 60 คน (คิดเป็นร้อยละ 15.0) และสุดท้ายคือ อาชีพอื่นๆ จำนวน 20 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.0)

ด้านรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 250 คน (คิดเป็นร้อยละ 62.5) รองลงมาได้แก่ ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 100 คน (คิดเป็นร้อยละ 25.0) และสุดท้ายคือ 30,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 50 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.5)

ส่วนที่ 2 ภาพลักษณ์นักรการเมือง

ตาราง 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาพลักษณ์นักรการเมือง

ภาพลักษณ์นักรการเมือง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
ประทับใจบุคลิกภาพโดยรวมของนักรการเมืองไทย	2.33	.756	น้อย	5
รู้สึกการเป็นนักรการเมืองต้องมีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ	2.40	.769	น้อย	3
นักรการเมืองต้องเข้าถึงประชาชนอยู่ตลอดเวลา	2.53	.837	น้อย	2
นักรการเมืองไทยนั้นดีพอต่อการทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชน	2.55	.774	น้อย	1
นักรการเมืองส่วนใหญ่มีภาพลักษณ์ที่ดี	2.38	.797	น้อย	4
โดยภาพรวม	2.44	.729	น้อย	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์นักรการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.44$, S.D.=.729) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า นักรการเมืองไทยนั้นดีพอต่อการทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชน ($\bar{X}=2.55$, S.D.=.774) รองลงมาได้แก่ นักรการเมืองต้องเข้าถึงประชาชนอยู่ตลอดเวลา ($\bar{X}=2.53$, S.D.=.837), รู้สึกการเป็นนักรการเมืองต้องมีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ ($\bar{X}=2.40$, S.D.=.769), นักรการเมืองส่วนใหญ่มีภาพลักษณ์ที่ดี ($\bar{X}=2.38$, S.D.=.797) และสุดท้ายได้แก่ประทับใจบุคลิกภาพโดยรวมของนักรการเมืองไทย ($\bar{X}=2.33$, S.D.=.756)

ส่วนที่ 3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

ตาราง 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง	ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
สนใจติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอยู่ตลอดเวลา	4.00	.774	มาก	1
อ่านข่าวการเมืองในสื่อสังคมออนไลน์เป็นประจำ	3.97	.757	มาก	2
พูดคุยถึงประเด็นทางการเมืองกับบุคคลใกล้ชิดเสมอ	3.95	.704	มาก	3
การติดตามตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองเป็นหน้าที่ของประชาชน	3.07	.722	มาก	5
สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการกระตุ้นการติดตามข้อมูลข่าวสารของประชาชน	3.92	.606	มาก	4
โดยภาพรวม	3.77	.655	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.77$, S.D.=.655) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่าสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอยู่ตลอดเวลา ($\bar{X}=4.00$, S.D.=.774) รองลงมาได้แก่ อ่านข่าวการเมืองในสื่อสังคมออนไลน์เป็นประจำ ($\bar{X}=3.97$, S.D.=.757), พูดคุยถึงประเด็นทางการเมืองกับบุคคลใกล้ชิดเสมอ ($\bar{X}=3.95$, S.D.=.704), สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการกระตุ้นการติดตามข้อมูลข่าวสารของประชาชน ($\bar{X}=3.92$, S.D.=.606) และสุดท้ายได้แก่ การติดตามตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองเป็นหน้าที่ของประชาชน ($\bar{X}=3.07$, S.D.=.722)

ส่วนที่ 4 ทศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของ
 นักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

ตาราง 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อทัศนคติของประชาชนใน
 จังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการ
 แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จำแนกโดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อ

ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติ ตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19	ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
หลักนิติธรรม				
นักการเมืองไทยให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่ เป็นธรรมดังกรณีการประกาศใช้พระราชกำหนดการ บริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	2.47	.705	น้อย	1
นักการเมืองไทยมีการปฏิบัติตนตามกฎหมายอย่าง เคร่งครัด	2.46	.706	น้อย	2
การบังคับใช้กฎหมายของไทยตั้งอยู่บนรากฐานที่เคารพ หลักสิทธิมนุษยชน	2.45	.707	น้อย	3
ภาพรวม	2.46	.679	น้อย	
หลักคุณธรรม				
นักการเมืองไทยส่วนใหญ่ยึดมั่นการแก้ไขปัญหาการแพร่ ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อสังคมส่วนรวม	2.59	.692	น้อย	1
นักการเมืองไทยมีความซื่อสัตย์และจริงจังในการแก้ไข ปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ต่อ ประชาชน	2.57	.672	น้อย	3
นักการเมืองไทยมีพฤติกรรมที่อยู่ในทำนองคลองธรรม เสมอ	2.58	.714	น้อย	2
ภาพรวม	2.58	.645	น้อย	

ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติ ตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19	ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
หลักความโปร่งใส				
นักการเมืองไทยสามารถไว้วางใจในการแก้ไขปัญหาการ แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้	2.58	.700	น้อย	3
ระบบการเมืองไทยสามารถสร้างความโปร่งใสให้กับ นักการเมืองได้	2.59	.702	น้อย	2
ประชาชนไทยไว้วางใจนักการเมืองในการแก้ไขปัญหา การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19	2.59	.713	น้อย	3
ภาพรวม	2.59	.680	น้อย	
หลักการมีส่วนร่วม				
มีโอกาสเข้าไปร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่จัดโดยรัฐเสมอ	2.61	.724	ปานกลาง	2
สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อต่างๆ ได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19	2.60	.725	ปานกลาง	3
ประชาชนไทยมีเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ มากกว่าประเทศอื่นๆ	2.64	.753	ปานกลาง	1
ภาพรวม	2.62	.689	ปานกลาง	
หลักความรับผิดชอบ				
นักการเมืองไทยมีความรับผิดชอบต่อการแก้ไขปัญหาการ แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เสมอ	2.58	.692	น้อย	1
นักการเมืองใส่ใจต่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อ ไวรัสโควิด-19	2.56	.669	น้อย	3
นักการเมืองไทยมีความรับผิดชอบในการทำงานในสภา ผู้แทนราษฎรเพื่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อ ไวรัสโควิด-19 ได้ดี	2.57	.679	น้อย	2
ภาพรวม	2.57	.662	น้อย	

ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติ ตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19	ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
หลักความคุ้มค่า				
แนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโค วิด-19 ของนักการเมืองไทยนั้นสอดคล้องกับการเงินการ คลังของประเทศ	2.59	.670	น้อย	1
แนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโค วิด-19 ของนักการเมืองไทยนั้นมีความประหยัดและคุ้มค่า	2.56	.635	น้อย	2
แนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโค วิด-19 ของนักการเมืองไทยนั้นทำได้อย่างประสพ ความสำเร็จ	2.55	.635	น้อย	3
ภาพรวม	2.56	.616	น้อย	
โดยภาพรวม	2.56	.568	น้อย	

จากตาราง 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จำแนกโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.568) โดยประชาชนส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=2.62$, S.D.=.689) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.680), ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.645), ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=2.57$, S.D.=.662), ด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.616) และสุดท้ายได้แก่หลักนิติธรรม ($\bar{X}=2.46$, S.D.=.679)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้านและที่มีต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านหลักนิติธรรม พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักนิติธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.46$, S.D.=.679) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า นักการเมืองไทยให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรมดังกรณีการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ($\bar{X}=2.47$, S.D.=.705) รองลงมาได้แก่ นักการเมือง

ไทยมีการปฏิบัติตนตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ($\bar{X}=2.46$, S.D.=.706) และสุดท้ายได้แก่การบังคับใช้กฎหมายของไทยตั้งอยู่บนรากฐานที่เคารพหลักสิทธิมนุษยชน ($\bar{X}=2.45$, S.D.=.707)

ด้านหลักคุณธรรม พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักคุณธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.645) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า นักการเมืองไทยส่วนใหญ่ยึดมั่นการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อสังคมส่วนรวม ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.692) รองลงมาได้แก่ นักการเมืองไทยมีพฤติกรรมที่อยู่ในทำนองคลองธรรมเสมอ ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.714) และสุดท้ายได้แก่ นักการเมืองไทยมีความซื่อสัตย์และจริงใจในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ต่อประชาชน ($\bar{X}=2.57$, S.D.=.672)

ด้านหลักความโปร่งใส พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักความโปร่งใส ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.680) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า ระบบการเมืองไทยสามารถสร้างความโปร่งใสให้กับนักการเมืองได้ ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.702) รองลงมาได้แก่ ประชาชนไทยไว้วางใจนักการเมืองในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.713) และสุดท้ายได้แก่ นักการเมืองไทยสามารถไว้วางใจในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.700)

ด้านหลักการมีส่วนร่วม พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักการมีส่วนร่วม ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.62$, S.D.=.689) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า ประชาชนไทยมีเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากกว่าประเทศอื่นๆ ($\bar{X}=2.64$, S.D.=.753) รองลงมาได้แก่ มีโอกาสเข้าไปร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่จัดโดยรัฐเสมอ ($\bar{X}=2.61$, S.D.=.724) และสุดท้ายได้แก่ สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อต่างๆ ได้ตลอดเวลาโดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ($\bar{X}=2.60$, S.D.=.725)

ด้านหลักความรับผิดชอบ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักความรับผิดชอบ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.57$, S.D.=.662) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า นักการเมืองไทยมีความรับผิดชอบต่อการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิดเสมอ ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.692) รองลงมาได้แก่ นักการเมืองไทยมีความรับผิดชอบในการทำงานในสภาผู้แทนราษฎรเพื่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิดได้ดี ($\bar{X}=2.57$, S.D.=.679) และสุดท้ายได้แก่ นักการเมืองใส่ใจต่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.669)

ด้านหลักความคุ้มค่า พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักความคุ้มค่า ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.616) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิดของนักการเมืองไทยนั้นสอดคล้องกับ

การเงินการคลังของประเทศ ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.670) รองลงมาได้แก่ แนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักการเมืองไทยนั้นประหยัดและคุ้มค่า ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.635) และสุดท้ายได้แก่ แนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด ของนักการเมืองไทยนั้นทำได้อย่างประสบความสำเร็จ ($\bar{X}=2.55$, S.D.=.635)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ภาพลักษณ์นักการเมืองการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ภาพลักษณ์นักการเมือง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

ที่มาของการผันแปร	ผลรวมกำลังสอง	DF	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง	F	ระดับนัยสำคัญ
ตัวแปรอิสระ	11.001	14	.786	2.615	.001
เพศ	.422	4	.105	.351	.843
อายุ	.088	2	.044	.147	.863
อาชีพ	1.987	1	1.987	6.610	.011
รายได้	.148	1	.148	.494	.483
ภาพลักษณ์นักการเมือง	4.933	3	1.644	5.472	.001
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง	3.423	3	1.141	3.796	.011
การผันแปรที่อธิบายได้	11.001	14	.786	2.615	.001
การผันแปรที่เหลือ	100.674	335	.301		
การผันแปรทั้งหมด	111.675	349	.320		
Multiple R	.714				
Multiple R Square	.599				

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ภาพลักษณ์นักการเมือง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=2.6150$,

Sig.=.001) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพมีผลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=6.610, \text{Sig.}=.011$) ยกเว้นปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และรายได้ ไม่มีผลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=.351, \text{Sig.}=.843, F=.147, \text{Sig.}=.863, F=.494, \text{Sig.}=.483$)

ภาพลักษณ์นักการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=5.472, \text{Sig.}=.001$)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=3.796, \text{Sig.}=.011$)

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ ภาพลักษณ์นักการเมือง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีอิทธิพลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 คิดเป็นร้อยละ 71.4 (Multiple R=.714) และยังสามารถรวมกันอธิบายตัวแปรหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้คิดเป็นร้อยละ 59.9 (Multiple R Square=.599)

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ มีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ภาพลักษณ์นักการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อศึกษาระดับทักษะคิดของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะคิดของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยวิธีการศึกษาวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) จากประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี โดยสุ่มตัวอย่างจำนวนประชากรจากทุกอำเภอ ประกอบด้วย 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย อำเภอหนองหญ้าปล้อง อำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านลาด อำเภอบ้านแหลม และอำเภอแก่งกระจาน ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) อำเภอละ 50 คน รวม 400 คน ซึ่งเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (Questionnaire) กำหนดมาตราวัดแบบแบ่งช่วงมี 5 ระดับ ในช่วงระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม – 30 กรกฎาคม พ.ศ.2564 โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน และค่าของการวิเคราะห์จำแนกหมู่ (MCA) ซึ่งสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษาวิจัย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็น ด้านเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 201 คน (ร้อยละ 50.2) และลงมาเป็นหญิงจำนวน 199 คน (ร้อยละ 49.8)

ด้านอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาได้แก่ 41 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.8 อายุไม่เกิน 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสุดท้าย 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.5

ด้านอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองต่อจากเกษตรกรคือ ข้าราชการ/หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 17.8, พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 17.3, รับจ้าง/ทำงานอิสระคิดเป็นร้อยละ 17.5, นักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสุดท้ายคือ อาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.0

ด้านรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 62.5 ไม่เกิน 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ 30,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.5

ส่วนที่ 2 ภาพลักษณ์นักรการเมือง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์นักรการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.44$, S.D.=.729) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะพบว่า นักรการเมืองไทยนั้นดีพอต่อการทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชน ($\bar{X}=2.55$, S.D.=.774) รองลงมาได้แก่ นักรการเมืองต้องเข้าถึงประชาชนอยู่ตลอดเวลา ($\bar{X}=2.53$, S.D.=.837), รู้สึกการเป็นนักรการเมืองต้องมีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ ($\bar{X}=2.40$, S.D.=.769), นักรการเมืองส่วนใหญ่มีภาพลักษณ์ที่ดี ($\bar{X}=2.38$, S.D.=.797) และสุดท้ายได้แก่ประทับใจบุคลิกภาพโดยรวมของนักรการเมืองไทย ($\bar{X}=2.33$, S.D.=.756)

ส่วนที่ 3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.77$, S.D.=.655) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อส่วนใหญ่เห็นว่าสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอยู่ตลอดเวลา ($\bar{X}=4.00$, S.D.=.774) รองลงมาได้แก่ อ่านข่าวการเมืองในสื่อสังคมออนไลน์เป็นประจำ ($\bar{X}=3.97$, S.D.=.757), พุดคุยถึงประเด็นทางการเมืองกับบุคคลใกล้ชิดเสมอ ($\bar{X}=3.95$, S.D.=.704), สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการกระตุ้นการติดตามข้อมูลข่าวสารของประชาชน ($\bar{X}=3.92$, S.D.=.606) และสุดท้ายได้แก่ การติดตามตรวจสอบการทำงานของนักรการเมืองเป็นหน้าที่ของประชาชน ($\bar{X}=3.07$, S.D.=.722)

ส่วนที่ 4 ทศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จำแนก

โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.568) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้านและที่มีต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านหลักนิติธรรม พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักนิติธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.46$, S.D.=.679) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า นักการเมืองไทยให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรมดังกรณีการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ($\bar{X}=2.47$, S.D.=.705) รองลงมาได้แก่ นักการเมืองไทยมีการปฏิบัติตนตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ($\bar{X}=2.46$, S.D.=.706) และสุดท้ายได้แก่การบังคับใช้กฎหมายของไทยตั้งอยู่บนรากฐานที่เคารพหลักสิทธิมนุษยชน ($\bar{X}=2.45$, S.D.=.707)

ด้านหลักคุณธรรม พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักคุณธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.645) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า นักการเมืองไทยส่วนใหญ่ยึดมั่นการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อสังคมส่วนรวม ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.692) รองลงมาได้แก่ นักการเมืองไทยมีพฤติกรรมที่อยู่ในทำนองคลองธรรมเสมอ ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.714) และสุดท้ายได้แก่ นักการเมืองไทยมีความซื่อสัตย์และจริงใจในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ต่อประชาชน ($\bar{X}=2.57$, S.D.=.672)

ด้านหลักความโปร่งใส พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักความโปร่งใส ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.680) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า ระบบการเมืองไทยสามารถสร้างความโปร่งใสให้กับนักการเมืองได้ ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.702) รองลงมาได้แก่ ประชาชนไทยไว้วางใจนักการเมืองในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.713) และสุดท้ายได้แก่ นักการเมืองไทยสามารถไว้วางใจในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.700)

ด้านหลักการมีส่วนร่วม พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักการมีส่วนร่วม ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.62$, S.D.=.689) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า ประชาชนไทยมีเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากกว่าประเทศอื่นๆ ($\bar{X}=2.64$, S.D.=.753) รองลงมาได้แก่ มีโอกาสเข้าไปร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่จัดโดยรัฐเสมอ ($\bar{X}=2.61$, S.D.=.724) และสุดท้ายได้แก่ สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อต่างๆ ได้ตลอดเวลาโดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ($\bar{X}=2.60$, S.D.=.725)

ด้านหลักความรับผิดชอบ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักความรับผิดชอบ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.57$, S.D.=.662) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อส่วนใหญ่เห็นว่า นักการเมืองไทยมีความรับผิดชอบต่อการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโค

วิด-19 เสมอ ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.692) รองลงมาได้แก่ นักการเมืองไทยมีความรับผิดชอบในการทำงานในสภาผู้แทนราษฎรเพื่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ดี ($\bar{X}=2.57$, S.D.=.679) และสุดท้ายได้แก่ นักการเมืองใส่ใจต่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.669)

ด้านหลักความคุ้มค่าพบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักความคุ้มค่า ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.616) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อส่วนใหญ่เห็นว่าแนวทางการป้องกันหรือการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดโควิด-19 ของนักการเมืองไทยนั้นสอดคล้องกับการเงินการคลังประเทศ ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.670) รองลงมาได้แก่ แนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักการเมืองไทยนั้นมีคุ้มค่าเหมาะสม ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.635) และสุดท้ายได้แก่ แนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสของนักการเมืองไทยนั้นทำได้อย่างประสบความสำเร็จ ($\bar{X}=2.55$, S.D.=.635)

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จำแนกโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.568) โดยประชาชนส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=2.62$, S.D.=.689) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X}=2.59$, S.D.=.680), ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X}=2.58$, S.D.=.645), ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=2.57$, S.D.=.662), ด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=2.56$, S.D.=.616) และสุดท้ายได้แก่ หลักนิติธรรม ($\bar{X}=2.46$, S.D.=.679)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ภาพลักษณ์นักการเมืองการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ภาพลักษณ์นักการเมือง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง มีผลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=2.6150$, Sig.=.001) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อาชีพมีผลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=6.610$, Sig.=.011) ยกเว้นปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ และ รายได้

ภาพลักษณ์นักรการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=5.472$, $Sig.=.001$)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=3.796$, $Sig.=.011$)

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ ภาพลักษณ์นักรการเมือง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีอิทธิพลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 คิดเป็นร้อยละ 71.4 (Multiple R=.714) และยังสามารถร่วมกันอธิบายตัวแปรหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยคิดเป็นร้อยละ 59.9 (Multiple R Square=.599)

ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ มีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ภาพลักษณ์นักรการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ผู้ศึกษาสามารถอภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.2.1 จากการศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักรการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 พบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จำแนกโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยประชาชนส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านหลักการมีส่วนร่วม มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า และสุดท้ายได้แก่ หลักนิติธรรม สะท้อนให้เห็นว่าในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ประชาชนใช้สื่อสังคมออนไลน์ในแสดงความคิดเห็นพูดคุยทางการเมืองเกี่ยวกับนักการเมืองในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ระดับปานกลาง และมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยของก้อยชาเรืองฤทธิ์ และประ โยชน์ สังกัด (2563: 225-237) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลในเทศบาลตำบลท่าขนอย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะ พบว่า ประชาชนมีข้อเสนอแนะที่สำคัญในหลักนิติธรรม คือ เทศบาลควรมีการชี้แจงหรือให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ประกาศ ระเบียบต่างๆ ของเทศบาลแก่ประชาชน หลักคุณธรรมคือเทศบาลควรมีการส่งเสริมให้พนักงานเทศบาลปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยยึดถือผลประโยชน์ประชาชนเป็นหลัก หลักความโปร่งใสคือ เทศบาลควรเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งบประมาณในโครงการต่างๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง โดยมีช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลที่หลากหลาย หลักการมีส่วนร่วม คือ เทศบาลควรเพิ่มช่องทางรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหลักความรับผิดชอบคือเทศบาลควรดำเนินการแก้ไขปัญหาแก่ประชาชนทันที เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนและหลักความคุ้มค่า คือ เทศบาลควรจัดสรรงบประมาณให้เกิด ความคุ้มค่า

5.2.2 จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ ภาพลักษณ์นักการเมือง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าภาพลักษณ์นักการเมืองมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับผู้แทนราษฎรในช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นประเด็นต่างๆ ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์และการพูดคุยสนทนาทางการเมืองกับบุคคลอื่นต่อธรรมาภิบาลของนักการเมือง หรือศักยภาพในการทำงานของนักการเมืองอาจจะส่งผลต่อศรัทธาความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง ซึ่งมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัย

ของอัครศิรี ลาปีอี (2556: 187-199.) ได้ศึกษาเรื่องภาพลักษณ์นักการเมืองกับพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในระดับท้องถิ่น ศึกษากรณีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองควนลัง จังหวัดสงขลา พบว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีวิสัยทัศน์ และนโยบาย ด้านภาวะผู้นำ ด้านผลงาน ด้านประสบการณ์ และด้านคุณธรรม จริยธรรมมีผลต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับผลการศึกษาของอริสา เหล่าวิชยา (2556: 57-62) เรื่อง “ภาพลักษณ์นักการเมือง” ที่ต้องทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกที่ดี ประทับใจ เชื่อถือ เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ผู้ศึกษาวิจัยสามารถเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

5.3.1 รัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนักการเมืองควรตระหนักให้มีความสำคัญต่อการบังคับใช้กฎหมายของไทยตั้งอยู่บนรากฐานที่เคารพหลักสิทธิมนุษยชนการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ให้ทั่วถึงกับประชาชนทุกพื้นที่ชุมชน

5.3.2 นักการเมืองต้องทุ่มเทด้านกำลังกาย ใจในการบริหารงานจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

5.3.3 นักการเมืองในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนในชุมชนต่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มากกว่าการดำเนินงานต่างๆ เพียงเพราะคาดหวังเพื่อผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มเท่านั้น

5.3.4 นักการเมืองไทยควรตระหนักต่อปัญหาด้วยความจริงใจ ตั้งใจ และแก้ปัญหาด้วยความซื่อสัตย์ต่อประชาชน

5.3.5 ผู้แทนราษฎรควรใช้กลไกรัฐสภาพร้อมแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน

5.3.6 รัฐบาลจำเป็นต้องรับข้อเสนอแนะฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน กำหนดมาตรการ การแก้ไขปัญหาผ่านสื่อต่างๆ หรือหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองในช่วงแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้อย่างเหมาะสมกับช่วงเวลาการแพร่ระบาดนี้เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. (2563). *ประกาศสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง เรื่อง จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร แยกเป็นกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563*. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย. เข้าถึงได้จาก http://stat.bora.dopa.go.th/stat/pk/pk_57.pdf.
- ก้อย ชาติรุ่งฤทธิ์ และประโยชน์ ส่งกลิ่น. (2563). การบริหารงานภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลในเทศบาลตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 9(2), 225-237.
- เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ. (2533). *การสร้างภาพลักษณ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จรรยา หยุทอง-แสงอุทัย. (2560). *แนวคิดและทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง*. MGR ONLINE. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/south/detail/9600000015392>.
- ฉัฐวัฒน์ ชัชวาลย์. (2563). รัฐประศาสนศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลงยุคโลกาภิวัตน์. *วารสารมหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 7(5), 92-101.
- นัทรสูรางค์ กองภา, วิเชียร ก่อกิจกุล และเนตรชนก บัวนาค. (2562). ภาพลักษณ์พรรคการเมืองอันพึงประสงค์และภาพลักษณ์พรรคชาติพัฒนาตามการรับรู้ของประชาชนจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารชุมชนวิจัย*, 13(3), 237-246.
- ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร. (2560). *พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ และการเลือกตั้ง*. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ชุตินันท์ วงษ์อมรวิทย์, เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ และสุพล สุขะพรหม. (2563). การเสริมสร้างจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 9(4), 14-26.
- ฉิรวัดน์ แจ่มกระจ่าง และชลิต สานติวารังคณา. (2557). ความสัมพันธ์ของการสื่อสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตเทศบาลนคร จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารมนุษยศาสตร์ทางสังคมศาสตร์*, 4(1), 46-62.
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 (2546, 30 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 120 ตอนที่ 38 ก , หน้า 1-16.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545, (2545, 2 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 119 ตอนที่ 99 ก , หน้า 1-13.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไพศาล เกื้ออรุณ. (2562). ธรรมาภิบาล กับ สังคมไทย (Good Governance and Thai Society). *วารสาร สาธารณสุขและวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 2(3), 80-84.
- ยุทธพร อิศรัชย์. (2561). *แนวคิดการสื่อสารทางการเมือง*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 (2542, 10 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 116 ตอนที่ 63 ง , หน้าที่ 1-8.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 (2560, 6 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 134 ตอนที่ 40 ก , หน้าที่ 1-90.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). *ภาพลักษณ์-ภาพพจน์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.royin.go.th>.
- วิศาล ศรีมหาวโร. (2563). ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพความเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตย : กรณีศึกษาเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 7(2), 148-165.
- สัญญา เคนาภูมิ. (2560). อิทธิพลของอรรถประโยชน์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประเทศ ไทย. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 5(2), 17-38
- สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2546). *พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. เข้าถึงได้จาก <http://kodmhai.com>.
- อริสา เหล่าวิชา. (2556). ภาพลักษณ์นักการเมือง. *วารสารนักบริหาร*, 33(2), 57-62.
- อัจฉรา ปัทมทรานวงศ์. (2560). สื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กและทวิตเตอร์กับความสนใจ ความผูกพัน และการมีส่วนร่วมทางการเมือง. *วารสารนิเทศศาสตร์*, 35(3), 79-93.
- อัครศิริ ลาป้อ. (2556). ภาพลักษณ์นักการเมืองกับพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในระดับท้องถิ่น ศึกษากรณีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองควนลัง จังหวัดสงขลา. *วารสาร วิทยบริการ*, 24(1), 187-199.
- Rush, Phillip and Althoff, Michael. (1971). *An introduction to political sociology*. London: Nelson.
- Schramm, Wilbur. (1964). *Mass media and national development: The role of information in the developing countries*. California: Stanford University Press.
- Shaffee. (1975). *The diffusion of political information in political communication*. London: Sage Publication.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทย
ในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 5 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 บัญชีส่วนบุคคล
 - ส่วนที่ 2 ภาพลักษณ์นักการเมือง
 - ส่วนที่ 3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง
 - ส่วนที่ 4 ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
 - ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ
2. โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 บัญชีส่วนบุคคล

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน

1.1 เพศ

1. ชาย 2. หญิง

1.2 อายุ

1. อายุไม่เกิน 20 ปี 2. 21 - 40 ปี
 3. 41 - 60 ปี 4. 61 ปีขึ้นไป

1.3 อาชีพ

1. ข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ 2. พนักงานเอกชน
 3. เกษตรกร 4. รับจ้างหรือทำงานอิสระ
 5. นักเรียนหรือนักศึกษา 6. อื่นๆ (ระบุ).....

1.4 รายได้

1. ไม่เกิน 15,000 บาท

2. 15,001 – 30,000 บาท

3. 30,001 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ภาพลักษณ์นักการเมือง

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือของท่านตามความคิดเห็นของท่าน

ภาพลักษณ์นักการเมือง	ระดับการมีส่วนร่วม ทางการเมือง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านประทับใจบุคลิกภาพโดยรวมของนักการเมืองไทย					
2. ท่านรู้สึกการเป็นนักการเมืองต้องมีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ					
3. ท่านคิดว่านักการเมืองต้องเข้าถึงประชาชนอยู่ตลอดเวลา					
4. ท่านคิดว่านักการเมืองไทยนั้นดีพอต่อการทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชน					
5. ท่านคิดว่านักการเมืองส่วนใหญ่มีภาพลักษณ์ที่ดี					

ส่วนที่ 3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือของท่านตามความคิดเห็นของท่าน

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง	ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. ท่านสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอยู่ตลอดเวลา					
7. ท่านอ่านข่าวการเมืองในสื่อสังคมออนไลน์เป็นประจำ					
8. ท่านพูดคุยถึงประเด็นทางการเมืองกับบุคคลใกล้ชิดเสมอ					
9. ท่านคิดว่าการติดตามตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองเป็นหน้าที่ของประชาชน					
10. ท่านเห็นว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการกระตุ้นการติดตามข้อมูลข่าวสารของประชาชน					

ส่วนที่ 4 ทศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของ
 นักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือของท่านตามความคิดเห็นของท่าน

ทศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติ ตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19	ระดับการมีส่วนร่วม ทางการเมือง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
หลักนิติธรรม					
11. ท่านคิดว่านักการเมืองไทยให้ความสำคัญกับการ บังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรมดังกรณีการประกาศใช้พระ ราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548					
12. ท่านเห็นว่านักการเมืองไทยมีการปฏิบัติตนตาม กฎหมายอย่างเคร่งครัด					
13. ท่านคิดว่าการบังคับใช้กฎหมายของไทยตั้งอยู่บน รากฐานที่เคารพหลักสิทธิมนุษยชน					
หลักคุณธรรม					
14. ท่านคิดว่านักการเมืองไทยส่วนใหญ่ยึดมั่นการแก้ไข ปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อสังคม ส่วนรวม					
15. ท่านคิดว่านักการเมืองไทยมีความซื่อสัตย์และจริงใจ ในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ต่อประชาชน					
16. ท่านคิดว่านักการเมืองไทยมีพฤติกรรมที่อยู่ในทำนอง ครองธรรมเสมอ					
หลักความโปร่งใส					
17. ท่านคิดว่านักการเมืองไทยสามารถไว้วางใจในการ แก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้					

ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติ ตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19	ระดับการมีส่วนร่วม ทางการเมือง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. ท่านคิดว่าระบบการเมืองไทยสามารถสร้างความ โปร่งใสให้กับนักการเมืองได้					
19. ท่านคิดว่าประชาชนไทยไว้วางใจนักการเมืองในการ แก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19					
หลักการมีส่วนร่วม					
20. ท่านมีโอกาสเข้าไปร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่จัดโดย รัฐเสมอ					
21. ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อต่างๆ ได้ ตลอดเวลาโดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-19					
22. ท่านคิดว่าประชาชนไทยมีเสรีภาพในการมีส่วนร่วม ทางการเมืองได้มากกว่าประเทศอื่นๆ					
หลักความรับผิดชอบ					
23. ท่านคิดว่านักการเมืองไทยมีความรับผิดชอบต่อ แก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เสมอ					
24. ท่านคิดว่านักการเมืองใส่ใจต่อแก้ไขปัญหาการแพร่ ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19					
25. ท่านคิดว่านักการเมืองไทยมีความรับผิดชอบในการ ทำงานในสภาผู้แทนราษฎรเพื่อแก้ไขปัญหาการแพร่ ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ดี					
หลักความคุ้มค่า					
26. ท่านคิดว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของ เชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักการเมืองไทยนั้นสอดคล้องกับ การเงินการคลังของประเทศ					

ทัศนคติของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการปฏิบัติ ตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19	ระดับการมีส่วนร่วม ทางการเมือง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
27. ท่านแนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อ ไวรัสโควิด-19 ของนักการเมืองไทยนั้นมีความประหยัด และคุ้มค่า					
28. ท่านแนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อ ไวรัสโควิด-19 ของนักการเมืองไทยนั้นทำได้อย่างประสพ ความสำเร็จ					

☞ ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

✍

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.963	28

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
a1	3.37	1.299	30
a2	3.87	1.332	30
a3	4.00	.910	30
a4	4.03	.765	30
a5	4.37	.556	30
b6	3.30	1.264	30
b7	3.57	1.165	30
b8	3.60	1.653	30
b9	3.30	1.264	30
b10	2.90	1.447	30
c111	4.10	1.348	30
c112	3.30	1.557	30
c113	3.20	1.730	30
c214	3.20	1.562	30
c215	3.33	1.561	30
c216	4.20	.761	30
c317	3.60	1.276	30
c318	4.20	.761	30
c319	3.43	1.382	30
c420	4.00	1.050	30
c421	4.37	.809	30
c422	4.30	.988	30

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
c523	4.43	.774	30
c524	4.37	.669	30
c525	4.53	.629	30
c626	3.97	.765	30
c627	3.70	1.022	30
c628	4.00	.743	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	103.17	478.557	.863	.960
a2	102.67	475.609	.893	.960
a3	102.53	490.120	.952	.960
a4	102.50	505.086	.687	.962
a5	102.17	509.868	.761	.962
b6	103.23	479.771	.866	.960
b7	102.97	487.551	.785	.961
b8	102.93	467.995	.819	.961
b9	103.23	477.564	.908	.960
b10	103.63	502.999	.373	.965
c111	102.43	485.840	.701	.962
c112	103.23	465.564	.912	.960
c113	103.33	457.885	.924	.960
c214	103.33	477.057	.730	.962
c215	103.20	469.476	.848	.960
c216	102.33	509.540	.558	.963

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
c317	102.93	475.857	.931	.960
c318	102.33	504.437	.710	.962
c319	103.10	498.576	.467	.964
c420	102.53	518.257	.208	.965
c421	102.17	512.282	.447	.963
c422	102.23	505.289	.519	.963
c523	102.10	508.714	.572	.963
c524	102.17	522.351	.212	.964
c525	102.00	516.483	.434	.963
c626	102.57	501.702	.788	.962
c627	102.83	495.247	.725	.962
c628	102.53	499.637	.876	.961

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
106.53	529.292	23.006	28

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นายพีระศักดิ์ แดงจันทิก
วัน/เดือน/ปีเกิด 5 กุมภาพันธ์ 2539
สถานที่เกิด นครราชสีมา
ที่อยู่ 151/1 หมู่ที่ 11 หนองน้ำแดง อำเภอ ปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
การศึกษา รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต, 2560
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม, 2564

การเผยแพร่งานวิจัย

พีระศักดิ์ แดงจันทิก และชาญชัย จิตรเหล้าอาพร. (2565). ทักษะคิดของประชาชนในจังหวัด เพชรบุรีต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของนักการเมืองไทยในการจัดการการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19. *การประชุมเสนอผลงานวิจัยการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4: Social Sciences and Humanities for Sustainable Development in the Context of New World Order: สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทระเบียบโลกใหม่*. (น. 345-355). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.